

Egy József Attila-sorra

A dallam nem változtat szövegén.

Kétezer éves már a régi nóta:
a tű fokán jutsz a paradicsomba,
s nincs boldogabb, mint a lelki szegény.

Hogy átláttál az Írás szövetén?
Csak Maya fátylán! Épp olyan csalóka
a menny is, mint a föld, bár fönn a csolnak
a hold, és fényből szótt a szövevény.

A kín a hóhért üdvözüti csak:
 átbújtak Krisztus lábán-tenyerén
 a vasszögek – tevék a tű fokán.

De fellázadnak egyszer a szavak,
és ha a dallam nem fog szövegén,
a szöveg változtat majd dallamán.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

[← Előző](#)
[oldal](#)
[Következő](#)
[oldal](#) [→](#)